

A Way of Seeing - 6/6

De laatste dag van het festival. De laatste tekst. Een einde. Van veel dingen weten we niet wanneer het komt. Hoe lang nog, hoe ver nog, hoe vaak nog..

Hier in huis hoor ik af en toe de baby van de burens en door het raam zie ik in een ander huis een kind door een keuken rennen, nog te jong om zich deze periode later te kunnen herinneren. Is dat niet vreemd? Dat er hele jaren zijn waarvan we niets meer weten? We weten dat we ergens zijn begonnen maar herinneren ons het begin niet. "Let me ask you a question. You, you never really remember the beginning of a dream do you? You always wind up right in the middle of what's going on." (quote uit Inception)

Deze gedachte heb ik vaker bij het zien van jonge kinderen: Stel, we zouden ze een hele andere wereld leren, of, stel zij zouden een hele andere wereld leren kennen dan die waar wijzelf in terecht kwamen. Zouden onze herinneringen, die vorm hebben gekregen in steen, in gewoonten, in textiel, in eigenlijk alles dat ons omringt en beweegt, dan niet in één klap ongedaan worden gemaakt? Zij zouden zich aanpassen aan die andere wereld, zij zouden die wereld aanpassen aan hen en alles in die wereld als 'normaal' beschouwen. Toch? Ik ben een kind, ik heb er geen. Ik vraag me af, wat maakt het zo moeilijk om te denken buiten wat je denkt te zien.

Een tijd geleden nam ik de laatste trein van Amsterdam naar Brussel. De een-na-laatste had ik op een haar na gemist. Ik verlangde er erg naar om in Brussel aan te komen en het werk in Amsterdam voor even achter me te laten. Eenmaal vertrokken kwam de trein na zo'n twintig minuten tot stilstand: iemand had een einde aan een leven gemaakt. Het werd het begin van mijn ontmoeting met een Engelse professor, die zich bezig hield met gedragswetenschappen en klimaatverandering. Samen fantaseerden we in de uren die volgden - tijdens de poging toch in Brussel te geraken - over mogelijke toekomstscenario's. We zeiden: stel we krijgen een jaar. Een jaar om afscheid te nemen van onze bekende levenswijze, een jaar om ervan te genieten waar dat kan, een jaar om ons voor te bereiden op een andere, een volgende, manier van leven.. Nog voor we eraan toe kwamen te speculeren over hoe het jaar daarop eruit zou kunnen zien, kwam onze reis al tot een einde.